

e-mentor

DWUMIESIĘCZNIK SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE
WSPÓŁWYDAWCA: FUNDACJA PROMOCJI I AKREDYTACJ KIERUNKÓW EKONOMICZNYCH

2016, nr 1 (63)

D. Myko, *Konferencja Online Educa Berlin 2016 – nauczanie: ludzie, roboty i sztuczna inteligencja*, „e-mentor” 2016, nr 1(63), s. 62–64.

Konferencja *Online Educa Berlin 2015* – nauczanie: ludzie, roboty i sztuczna inteligencja

Dorota Myko

W dniach 2–4 grudnia 2015 roku w Berlinie odbyła się kolejna konferencja *Online Educa*. Wzięło w niej udział ponad 2200 delegatów z 90 krajów, którzy dyskutowali, uczestniczyli w warsztatach i prezentacjach oraz nawiązywali międzynarodową współpracę. W 104 równoległych sesjach wystąpiło łącznie ponad 200 osób, a swoje oferty zaprezentowało 79 wystawców z 21 krajów. Odbyło się również 15 warsztatowych spotkań przedkonferencyjnych, podczas których uczestnicy mogli wymienić się doświadczeniami. Konferencja dotyczyła – jak co roku – rozwijającego się dynamicznie modelu współczesnego nauczania oraz stosowania nowych technologii. Dodatkowo w tej edycji szczególnie eksponowanymi tematami były sztuczna inteligencja i robotyka.

Główne bloki tematyczne konferencji określono następująco: business *Educa*, przyszłość *Educa*, gry, szkolnictwo wyższe, nieformalne nauczanie, personalizacja edukacji, L&D (*learning & development* – nauczanie i rozwój), nauczanie języków, kursy MOOC, nauczanie mobilne, otwarte zasoby nauczania, platformy e-learningowe, szkoły podstawowe i średnie, badania, sztuczna inteligencja i roboty, media społecznościowe, miejsce pracy i wirtualna rzeczywistość oraz zmiany w zarządzaniu i nauczanie mieszane.

W *Online Educa* co roku biorą udział osoby związane z zarządzaniem w uczelniach wyższych, naukowcy, wykładowcy oraz nauczyciele szkół podstawowych i średnich, a także przedstawiciele sfery biznesu: prezesi firm, twórcy treści e-learningowych, dyrektorzy i menedżerowie działów HR, przedstawiciele sektora IT, liderzy organizacji zawodowych oraz firmy szkoleniowe i ośrodki nauczania ustawicznego. Nie można pominąć przy tym osób działających na pograniczu nauczania i technologii oraz zarządzania wiedzą, pracowników systemów informacyjnych i nauczania na odległość oraz przedstawicieli krajowych i międzynarodowych instytucji rządowych.

Uczestnicy konferencji pochodzą ze wszystkich kontynentów. W obecnej edycji najwięcej osób przybyło z Europy, przede wszystkim z Niemiec, Holandii, Danii, Wielkiej Brytanii i Norwegii. Polska delegacja liczyła 37 osób – przedstawiciele uczelni

wyższych (8 osób), a także firm, fundacji i instytucji państwowych.

W przeddzień konferencji odbyło się kilkanaście spotkań warsztatowych, które dotyczyły takich tematów jak: kursy MOOC, nauczanie mobilne, cyfrowe opowiadanie bajek czy nowe media w edukacji. Dla osób uczestniczących w *Educa* po raz pierwszy zorganizowano również specjalne spotkanie „zapoznawcze”.

Plenarną sesję panelową rozpoczynającą konferencję OEB poprowadził Nik Gowing, dziennikarz telewizyjny z Wielkiej Brytanii. Ian Goldin, profesor zajmujący się zagadnieniami globalizacji i rozwoju oraz dyrektor Oxford Martin School, wystąpił z kolei z referatem zatytułowanym *Geniusz i ryzyko naszego Nowego Renesansu*. Opowiadał o tym, jak dzięki technikom informatycznym edukować zaczęły się kobiety, m.in. w Azji, dzięki czemu mogły włączyć się w kreowanie zmian ekonomicznych w swoich krajach (np. w Chinach).

Następnie wypowiadał się m.in. David Price z „We Do Things Differently” (Wielka Brytania), który pisze o sobie, że jest „futurystą edukacyjnym” i zajmuje się największymi wyzwaniem w zakresie funkcjonowania biznesu, edukacji i społeczeństwa. Wygłosił on wykład pt. *Ludzie wzbogaceni innowacjami*. Na zakończenie pierwszego dnia obrad odbyła się plenarna debata z udziałem czwórki prelegentów na temat zakresu kształcenia studentów. Jo Swinson – minister ds. biznesu, innowacji i wdrożeń w Wielkiej Brytanii w latach 2010–2015 – przedstawiła statystyki dotyczące rynku pracy i edukacji, według których 11 proc. absolwentów kierunków informatycznych w Wielkiej Brytanii jest bezrobotnych. Podkreśliła przy okazji, jak ważne jest wykształcenie u młodzieży umiejętności adaptacji do zmian na rynku, by jak najlepiej mogła funkcjonować w zmieniającym się środowisku.

Drugiego dnia konferencji odbyły się dwie sesje plenarne. Pierwszą, pt. *Nowy świat jutra: wzbogacić edukację*, prowadził Michael Teutsch z Komisji Europejskiej (Departament ds. Edukacji i Kultury). Głos zabrali także: Anka Mulder z Uniwersytetu Technicznego w Delft (Holandia), Lia Commissar z Wellcome Trust (Wielka Brytania) i Toby Walsh z Uniwersytetu

Nowej Południowej Walii (Australia), który opowiadał o tym, że nie należy się bać sztucznej inteligencji w edukacji. Druga sesja tradycyjnie już poświęcona była e-learningowi w świecie biznesu. Prowadził ją wspomniany wcześniej Nik Gowing. John Higgins z Digital Europe (Belgia), Cornelia Daheim z Future Impacts (Niemcy) oraz Yannis Angelis z Fresenius Kabi (Niemcy) mówili o zmianach warunków na przyszłym rynku pracy, a także przedstawili przewidywania dotyczące tego, jacy pracownicy będą potrzebni w przyszłości.

Dziesiątki zainteresowanych skupił specjalny blok prowadzony w formie debaty, który poświęcony był robotom i sztucznej inteligencji w edukacji. Okazało się, że roboty humanoidalne są nie tylko ciekawostką lub zabawką, ale mogą mieć duże znaczenie w nauczaniu osób niepełnosprawnych, dzieci, a także dorosłych, np. w naukach medycznych. Sztuczna inteligencja jest narzędziem, które umożliwia dużą indywidualizację w programach edukacji na każdym poziomie.

W części wystawowej *Online Educa* wspólne stoisko przygotowały uczelnie francuskie, zaś indywidualnie prezentowały się takie uniwersytety jak: Uniwersytet Oberta de Catalunya, Uniwersytet Techniczny w Dreźnie i Uniwersytet w Plymouth. Największą grupę wystawców tworzyły jednak europejskie firmy technologiczne, szkoleniowe i organizacje zajmujące się różnymi formami e-learningu.

W tym roku po raz kolejny relacjonowano na żywo wypowiedzi uczestników w radiu internetowym, a wybrane z nich zamieszczono także na stronie internetowej (<http://www.online-educa.com/media/audio-video/OEB-15>). Konferencja relacjonowana i komentowana była ponadto w mediach społecznościowych. Podczas trzech dni trwania warsztatów i sesji odnotowano 4943 wpisów na Twitterze (#OEB15), gdzie można było także wyrazić własne zdanie, np. uczestnicząc w głosowaniach czy badaniach statystycznych na żywo. Zarejestrowano także 12 tys. „polubień” na Facebooku. Warto wspomnieć o liczącej 1500 osób grupie związanej z *Online Educa* na portalu LinkedIn.

Partnerami promującymi organizację polskiej delegacji były: Ośrodek Kształcenia na Odległość Politechniki Warszawskiej, Uniwersytet Śląski, Gigacon.org, Novaskills.pl, „e-mentor”, a także organizacje branżowe związane z e-learningiem. Ponadto promowano ją podczas konferencji *e-Technologie w Kształceniu Inżynierów* (Politechnika Gdańska), *Uniwersytet Wirtualny 2015* (Uniwersytet Warszawski), *Edukacja XXI* (Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa) oraz podczas Kongresu Rozwoju Edukacji (Fundacja Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych).

Najbliższa, 22. edycja *Online Educa* odbędzie się w dniach 30 listopada – 2 grudnia 2016 roku.

Organizatorzy serdecznie zapraszają do zgłaszania referatów oraz do współpracy medialnej przy tworzeniu polskiej delegacji.

Komentarze uczestników z Polski

Jakub Orczyk – Vm.pl

Konferencja OEB to bardzo istotne wydarzenie dla wszystkich osób zainteresowanych dostarczaniem wiedzy w postaci cyfrowej. W trakcie konferencji wziąłem udział w wielu ciekawych prelekcjach oraz nawiązałem ważne dla mojej firmy kontakty.

Z mojego punktu widzenia najbardziej istotne wartości konferencji OEB to ciekawy program, w unikalny sposób prezentujący praktyczne przykłady zastosowania narzędzi cyfrowych w edukacji, oraz stoiska wystawców prezentujących najnowsze, inspirujące rozwiązania z zakresu e-learningu. Jestem przekonany, że odwiedzę OEB również w roku 2016.

dr Małgorzata Al-Khatib – Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych Uniwersytetu Warszawskiego

Educa 2015 miała bardzo szeroki format i była adresowana zarówno do sektora biznesowego, jak i edukacyjnego. Mnie, jako edukatora, szczególnie interesowały najnowsze trendy w technologii edukacyjnej, zwłaszcza te, które dotyczyły projektowania treści wideo, a w szerszym zakresie alfabetyzmu wizualnego. W opinii wielu uczestników konferencji wideo stało się bowiem nowym językiem edukacji, który pociąga za sobą nowe możliwości, ale również rodzi liczne wyzwania (logistyczne, materialne, czasowe).

Specjalne sesje dedykowane Video Educa 2015 umożliwiały zainteresowanym udział zarówno w zajęciach teoretycznych, jak i praktycznych, pozwalających nabyć umiejętności i kompetencje związane z projektowaniem oraz edycją materiałów wideo.

Zajęcia prowadzone były przez zawodowych dziennikarzy, aktorów, osoby profesjonalnie zajmujące się reżyserią i scenografią, a także dydaktyków – tworzących wideowkłady na potrzeby akademickie.

Szczególnie interesujące były sesje prowadzone przez aktorkę Sarę Finch oraz producenta i filmowca Adama Salkelda, niegdyś związanego z BBC, obecnie – z firmą Tinopolis (Wielka Brytania). Aktorka skupiła się na swoim warsztacie i przekazała cenne wskazówki dotyczące występowania przez kamerę, wagi emocji oraz dykcji, a także redukowania stresu – czyli czynników warunkujących efektywne komunikowanie się za pośrednictwem materiałów wideo. Natomiast A. Salkeld omówił tzw. gramatykę filmu, prezentując sposoby oddziaływania na odbiorcę za pomocą obrazów wywołujących określone reakcje. Zwrócił również uwagę na zjawisko manipulowania obrazem w przestrzeni publicznej i wynikającą z tego potrzebę edukacji w zakresie oceny autentyczności komunikatu wizualnego.

Martin Addison przedstawił rolę humoru jako efektywnej techniki interakcji z odbiorcami w utworach wideo. Poruszano również zagadnienia czysto techniczne, np. właściwe formatowanie materiałów wideo (Bart Huyghe, Uniwersytet Artevelde, Belgia). O interaktywnych wywiadach opowiadał Hans de Graff z Holandii, a Knut Linke (Uniwersytet w Weserbergland, Niemcy) wyjaśniał na przykładach (z wykorzystaniem typowego sprzętu filmowego w zaimprovizowanym przez siebie studio), jak tworzyć

krótkie (7–8 min.) wideoklipy edukacyjne za pomocą narzędzia Camtasia. Laurie Burruss przekonała uczestników swojej prelekcji na konkretnym przykładzie, że filmowanie tradycyjnych, długich wykładów akademickich, również renomowanych uczelni, jest błędem. Materiały wideo są efektywne, jeśli są krótkie, dynamiczne, z dobrej jakości ścieżką dźwiękową oraz obrazem. Taka jest bowiem percepcja współczesnego odbiorcy.

Należy podkreślić, że współczesna technika pozwala wprawdzie na tworzenie interaktywnych i efektywnych edukacyjnych wideoklipów, jednak bez nabycia konkretnych umiejętności, doświadczenia oraz dostępu do profesjonalnego, a co za tym idzie, dość kosztownego sprzętu, nie jest

możliwe osiągnięcie sukcesu w tej dziedzinie. Warto na koniec zacytować A. Salkelda, który zasugerował, że „dobrym rozwiązaniem jest kombinacja różnych multimediów: krótkie wideo wprowadzające, uzupełnione materiałami tekstowymi oraz audio. Ponadto warto zastanowić się, co nowego – w stosunku do innych multimediów – wnosi wideo”.

Na stronie internetowej są dostępne nagrania filmów z sesji plenarnych oraz innych wybranych wystąpień: <http://www.online-educa.com/media/audio-video/OEB-15>.

POLECAMY

Anna Wziątek-Staśko
Motywowanie w erze Web 2.0+
CeDeWu, Warszawa 2016

Wirtualne środowisko pracy oznacza często brak kontaktów personalnych z innymi pracownikami, który w połączeniu z pośpiechem towarzyszącym realizacji projektów i nastawieniem przede wszystkim na wynik ekonomiczny wpływa demotywująco na pracowników. Autorka prezentowanej publikacji przybliży problemy, z jakimi muszą borykać się menedżerowie, kierownicy, właściciele, a także pracownicy firm, w których praca realizowana jest głównie w wirtualnym świecie. W pierwszych dwóch rozdziałach prezentuje człowieka jako istotę wielowymiarową i wskazuje determinanty demotywacji we współczesnym świecie. Następnie szczegółowo przedstawia koncepcję megasystemu motywacyjnego. Ostatni rozdział poświęcony jest przeprowadzonemu przez autorkę badaniu empirycznemu motywatorów w erze Web 2.0+, którego podsumowaniem jest recepta na skuteczny model systemu motywacyjnego dla organizacji funkcjonujących w wirtualnej rzeczywistości.

Publikację można nabyć w księgarni internetowej wydawnictwa: <http://cedewu.pl/>

Raport o stanie edukacji 2014
– Egzaminacje zewnętrzne w polityce i praktyce edukacyjnej
Instytut Badań Edukacyjnych
Warszawa 2015

Kolejna edycja raportu opracowanego przez Instytut Badań Edukacyjnych przedstawia zebrane wyniki badań zarówno polskich, jak międzynarodowych ekspertów oceniających stan edukacji w Polsce. Odpowiadają one m.in. na pytania, dlaczego egzaminacje są tak ważne, jakie są wady i zalety systemu egzaminacyjnego, w jaki sposób mogą pomóc w doskonaleniu pracy szkoły oraz czy i jak z wyników egzaminacyjnych korzystają dyrektorzy szkół i nauczyciele. W dokumencie poruszono takie zagadnienia, jak: jakość polskiej edukacji, wyrównywanie szans w dostępie do oświaty, dostosowanie jej do potrzeb rynku pracy czy wpływ demografii na system edukacji. Przedstawienie porównań aktualnych danych z danymi historycznymi pozwala czytelnikowi wyrobić sobie indywidualne zdanie na temat skali osiągnięć polskiej oświaty. Dokument obrazuje również te obszary, które nie dają wystarczających powodów do satysfakcji, oraz wskazuje zagadnienia, które wymagają dalszych badań. Publikację można pobrać ze strony: <http://eduentuzjasci.pl>

